

תת"ע (עכו) 20405-10-23 - סבסטיין אלבר דובלה נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 20405-10-23 מדינת ישראל נ' דובלה
תיק חיצוני: 45250063836

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

סבסטיין אלבר דובלה

המבקש
נגד

מדינת ישראל

המשיבה

מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 25.3.2025 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 20.4.2025.

דין ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ

עמוד 1

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

תחילה יודגש כי המבקש לא תמך את טענותיו בתצהיר, בניגוד לכללים אשר הותוו בפסיקה, ועל אף החלטת בית המשפט לעשות כן; לעניין החובה בצירוף תצהיר לבקשה מסוג זה בה מועלות טענות עובדתיות ראה את עניין איטליא אשר צוטט לעיל, רע"פ 2474/118 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל (26.7.18), וכן רע"פ 1771/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל (11.7.2019).

הגם שלא צורף תצהיר לבקשת המבקש, בחנתי את טענות המבקש לגופן, והגעתי לכלל מסקנה כי אין בטענותיו כדי להצדיק את קבלת הבקשה וביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו.

טענת המבקש לפיה לא קמה חזקת מסירה, דינה להידחות. המבקש טען כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו הישנה בנתניה, ולא לנהריה - הכתובת בה הוא מתגורר כעת, אולם עיון במידע המצוי בתיק בית המשפט מעלה כי ההזמנה לדיון נשלחה דווקא לכתובת של המבקש בנהריה כאשר הכתובת המופיעה על גבי אישור המסירה הינה אותה כתובת אשר צוינה על ידי המבקש עצמו. יוצא איפוא כי אין כל טעם לפגם בכתובת הרשומה על גבי אישור המסירה; זאת ועוד, עסקינן באישור מסירה מפורט הכולל את מועדי הביקורים בביתו של המבקש לרבות חתימת השליח, ולא יכול להיות ספק כי "הדבקה" מהווה מסירה כדין וזאת מכח הוראות החוק. אישור המסירה כלל פרטים מלאים של המבקש, לרבות מספר תעודת זהות, וכתובת; לאור האמור, לא עלה בידי המבקש להפריך את "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 לפיה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

(ההדגשה אינה במקור)

עוד אני רואה לנכון להדגיש כי עסקינן בהזמנה לדיון אשר נמסרה לידי המבקש! אף אם מועד הדיון נדחה בשל נסיבות כאלה או אחרות, ברור לכל בר דעת כי התיק ללא ייעלם מעצמו וייקבע מועד דיון חלופי. המבקש לא הצביע על כל סיבה בעטיה לא טרח לברר מה עלה בגורל התיק ודי בכך כדי ללמד בדבר "עצימת העיניים" של המבקש מההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

סיכומה של נקודה זו - משקיימת בתיק הזמנה כדין, ובהעדר ראייה ראשונית כלשהי המפריכה את חזקת התקינות המינהלית, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינו, ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינו.

המבקש כלל לא הכחיש את ביצוע העבירה או העלה טענות הגנה כלשהן; ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה - המבקש לא עשה כן.

יתירה מזו, בחינת גזר דין אשר הושת על המבקש מעלה כי עסקינן בתוצאה עונשית די מקלה שכן רישיון רכבו של המבקש פקע תקופה הקרובה לשנתיים וחצי, המבקש לא הסיר את המחדל, כך שהסיכוי להישנות מעשי העבירה נותר שריר וקיים, ובכל זאת הסתפקתי בפסילה בת חודש ימים בצד פסילה מותנית בת חודש לשנה, שהייתה מתונה אף היא וקנס על סך 1,500 ₪.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ז אייר תשפ"ה, 15 מאי 2025, בהעדר הצדדים.